

ECOLUL

ORGAN INDEPENDENT SĂPTĂMĂNAL

DIRECTOR:
CONST. I. ȘTEFĂNESCU

ABONAMENTE: Pe un an 300 Lei.
Pentru bănci, instituții particulare și de stat
1000 Lei anual.
In streinătate dublu.

Lei 5

REDACTIA ȘI ADMINISTRAȚIA:
ORADEA, Hotel „RIMANOȚI“

Lei 5

TELEFON:
No. —

Anunțuri și reclame
după tarif

Pentru sănătatea publică

— O propunere —

In urma descoperirii unui păduche în pâine la București, marele ziar popular „Universul“ dănd alarma și deschizând discuțiile largă pe chestia modului murdar cum se fabrică și se furnizează alimentele necesare hranei de toată ziua, o ploaie de scrisori a abundat redacția citatului cotidian; bieții consumatori arătându-și păsurile.

Problema controlului sanitar al alimentelor, nu se localizează numai la Capitala Țării, — intrucât în provincie se mai găsec tot în pâine pe lângă obicinuiții gândaci, pe aloccura... chiar și animale din familia rozătoarelor.

Tot astfel, cu ocazia unei razi făcând într-o noapte de prefectul poliției împreună cu medicul primar al orașului, s'au găsit și la Oradea lucrători brutari într'un hal de murdărie exemplară, ba anul și cu râte pe mâini: așa că, nici Ardealul, cu toată proverbiala-i curățenie, nu trebuie să scos din eventualele măsurii riguroase de control ce urmează a se lua, pentru asigurarea sănătății cetățenești.

Medicii din localitate și prefectul poliției, în vederea eficacității unui mai rațional control, s'au gândit și au și propus brutarilor, ca munca de noapte să nu se mai facă decât cel mult până la orele 22, intrucât și pâinea ce ar scoate-o la acele ore, tot proaspătă rămâne până a doua zi și, brutarii-orădeni ar fi pe punctul să primească propunerea, dacă măsura ar fi generală, ca nu cumva să se aducă pâine mai proaspătă ca a lor din alte localități.

Intenționa frumoașă a unui control mai radical, se izbește însă, de o piedică neînălțurabilă astăzi.

La Oradea, nu se știe precis câte stabilimente publice sunt și unde se găsec, intrucât nu există nici o autoritate o statistică exactă; necum la primărie, care are o poliție comunală fictivă cu câțiva funcționari la conducere și fără personal efectiv în oraș.

Interesându-ne asupra cauzelor care determină această situație, ni s'a răspuns că, nu sunt fonduri, ca să se reorganizeze poliția comunală; primăria având de plătit

datorii de milioane de lei chiar în cursul anului actual, intrucât foștii primari nu s'au interesat pe vremea lor, de obligațiunile comunitii, ca să le aranjeze... Până la ce punct e adevărată aserțiunea și scuza ce ni s'a prezentat, lăsăm pe altă dată a le discuta, aceste chestiuni intrând în domeniul tristei gospodării a Municipiului Oradea, cu întregul ei ansamblu de fraude comise.

Dacă primăria nu are personal, pentru a face un recensământ fidel, nu înseamnă că, sănătatea publică, poate fi lăsată a fi primejduită de către speculanții, cari în dorul lor după câștig, sunt în stare să vândă orice și în orice chip, numai bani să iasă...

Un recensământ ideal, pentru ca în urmă, să se poată face și un control riguros și eficace nu se poate întocmi decât reorganizându-se birourile de populație.

Cine se poate încumeta, să susțină că, există în vre-o localitate a Țării noastre și mai cu osebire aci, la Hotarul Apusean, un birou de populație, unde, să se găsecă mișcarea reală a întregii populații din localitate.

Am copiat dela streini numai ce este rău, dar ca să introducem și procedeele desăvârșite și imperios cerute de o administrație bună niciodată.

Exemple sunt destule, dar cel mai nimerit pentru noi și care, ar avea darul să ne asigure pe lângă reușita controlului sanitar și pe cel al Poliției judiciare și al Siguranței Statului ar fi următorul:

Fiecare imobil, să aibe registrul său de casă, care să concorde cu cel dela Biroul Populației și proprietarul imobilului sau administratorul lui, să fie făcut responsabil sub sancțiunile riguroase, de toate mutațiunile ce trebuie să facă în registru, la sosirea și plecarea oricărui locatar, anunțând imediat Biroul de populație. Și odată cu obligațiile proprietarilor prevăzându-se și sancțiuni mai riguroase, pentru funcționarii cari nu și fac datoria, are exista și controlul inopinat sub toate formele, deasupra stând acel cetățenească, intrucât și publicul ar ști cui să reclame și cine este responsabil.

Ecouri

„Vestul Românesc“...

... pare-mi-se, urmează să se numească ziarul, pentru care, se pretrătează de 2 luni și mai bine, ca să apară... în localitate.

Cum s'a pronunțat P. S. Episcopul greco-catolic: Valeriu Frențiu, că, va da un milion și jumătate pentru fondul acelu ziar, bisericuți, pardon: comitate peste comitate au luat ființă, ca să pregătească o cât mai rațională administrare a mărimosului milion oferit de cinstita față bisericească greco-catolică... dar, apariția ziarului nici până în prezent, nu e măcar fixată... Aceasta, în definitiv, e treaba comitetelor, — că doară de aceia sunt atâtea comitate ca să tot pretrăteze, — însă, P. S. Sa Episcopul unit cu catolicii, așa cred eu în simplitatea mea de laic, mai are o stântă obligație, tocmai în aceste vremuri, să dea și un comunicat, precizându-ne: care, va fi atitudinea acelu „Vest Românesc“ din moment ce astăzi circula un manifest batjocoritor pentru frații de același sânge, dar ortodocși; manifest plecat din oficiu tot a unor fețe greco-catolice...?

Că, P. S. Sa Episcopul Valeriu Frențiu, n'o fi având în intenție de a face confesionalism cu ziarul ce a hotărât să întemeieze, se prea poate, dar, să ne-o spună verde româneste că, dezaproabă manifestul cu bocluș și să-l afurisească, măcar așa cum s'a lepădat de dânsul și P. S. Sa Episcopul Hossu dela Gherla...

E musai, Prea Sfințite, fiindcă o să-i zică ziarului „Vestul Românesc“ și mai cu seamă aci, la Hotarul Țării.

Amin!...

Peștii noștri...

În lumea mare, a Bucureștilor s'a produs un nou eveniment... Un alt tip „bine crescut“... a stărnit în rândurile proteseilor cocainii și ale morfii și adevărată stupefacție cu al lui ciocan erotic... De astfel și rimează: narcod cu nevroză, erotic cu desmetic, etc., etc., fie la ei acolo...

Dar, ca să prevenim asemenea „drame“ pe aceste plaiuri, fiindcă avem și noi la Oradea peștii noștri, cari taie câiniioi frunză și sunt îmbrăcați numai în mătășică, nu crede oare, dl. prefect al poliției, că acum e ocazia cea mai prielnică să se scape de dânsii...?

Nu-i destulă foame la Oradea, că acești bibani — indiferent de care protecție se vor fi bucurând — să fie trimși de unde au venit; ca să nu mai încerce lumea degeaba, stând ziua la până să aștepte o proaspătă și noaptea în cercul de intrărire... din str. Pictorul Grigorescu?...?

Iar la caz, de marii protectori, — că e vorba de lumea mare, — nu permit unui biet prefect de poliție dela periferie să și facă datoria, sunt oare atât tyesele cât și peștii lor, identificați cu cazierile și fișa respectivelor pentru eventualitatea când papagalul alb va pune în funcțiune ciocanul erotic...?

D. Putici, are cuvântul.

T-Rică

DIN PUBLIC Tramvaiele din Oradea

Primum la redacție următoarele rânduri:

Nu există în toată țara un tramvai care să meargă mai prost ca tramvaiele din Oradea. Nu există în niciun oraș din țară străzi mai striccate ca în Oradea, prin proasta întreținere a liniilor de tramvai. Nu există în toată țara mai mulți controlori ca la tramvaiele din Oradea, toți străini, și nu există un serviciu de tramvai în toată țara mai prost organizat în interesul public, ca serviciul tramvailor din Oradea. Vina se datorește desigur, neglijenței ce se pune de către conducătorii acestei instituții, în organizarea acestui important serviciu. În Piața Unirei, abea se oprește tramvaiul F. celelalt cu care ai transbordare îți pleacă din față. Dacă o iei pe jos și din fericiere se întâmplă să te ajungă din urmă altul, taxatorul nu-ți primește biletul de transbordare pentru că nu te-ai urcat din Piața Unirei. Plecând dimineața spre cazarmă, pe calea Aradului, rare ori se întâmplă să te ajungă un tramvai din urmă. E atâta neglijență și lipsă de pricepere în acest serviciu, în cât cine-i organizatorul și-ar putea vedea de altă meserie. E o adevărată bătaie de joc, căreia Direcțiunea Tramvailor trebuie să-i puie capăt cât mai repede. Interesele publicului nu pot fi în așa hal nesocotite.

STAREA EPIDEMIILOR

Situația bolilor molipsitoare în orașul nostru e următoarea: Scarlatină: 34 cazuri, dintre cari, 31 în spital și 3 cazuri, izolate acasă. Febră tifoidă: 4 cazuri, în spital. Difterie: un singur, caz în spital. Pojar: 4 cazuri, acasă. Toate epidemiile sunt în descreștere.

Dela Cercul Militar-Civil

O activitate rodnică și-a inaugurat Cercul Militar-Civil, cu asaltul de arme ce a avut loc în seara zilei de 18 Februarie, în sala cercului și a cărui merit și deosebit succes se datorește desigur, dlui general Virgil Economu, cere, pe lângă misiunea ce o are, ca păzitor suprem al apărării siguranței la Granița de Vest, s'a făcut și promotorul unei puternice acțiuni de propagandă cultural-națională, atât de necesară închegării elementului românesc la această graniță. În această rodnică activitate, cu un atât de strălucit succes moral, își are desigur meritul cuvenit și dl. Colonel Bengliu, neobositul președinte al cercului, care înfruntând toate greutățile inerente unei asemenea misiuni, greutăți datorite în parte și nepăsării noastre, cu care de multeori privim munca dusă pe acest tărâm, fără să mai vorbesc de acele greutăți de ordin material, cu cari trebuie să lupte cercul și pe care totuși, dl. Colonel Bengliu nu numai că la menținut, dar la ridicat. Voi nota în treacăt, că pe anul 1927 casierul cercului a anulat 327 de chitanțe de cotizații refuzate la plata de către dâzii membrii, cari, parte dintre ei au umblat câte două luni pentru a fi primiți, iar anul acesta pare a se întâmpla același lucru. Și mă întreb, ce ar zice acești domni membrii, civili desigur, dacă le-aș face... cinstea (?) de a le da aci numele cu adăugirea ca să-și plătească cotizațiile. Dacă domnii membrii civili, se ilustrează printr-o completă absență la manifestările cercului militar civil și dacă unei atari munci se răspunde cu atâta lipsa de... spirit de datarie, de ce să ne mirăm de ceace pot să facă străinii?

E rușinos. Orcari ar fi concepțiile pe cari se bazează acei ce refuză de a-și mai plăti măcar cotizațiile, în cazul de față, fiind vorba de a se contribui la menținere acestui locaș de manifestare națională, cotizația nu poate fi refuzată chiar dacă acest cerc nu ni-ar da în schimb decât zidurile. La rodnică activitate a cercului a contribuit în bună parte și dl. Căp. Vasilescu, casierul cercului, care dintr'un înalt spirit de datarie, s'a transformat în cel mai aspru agent al fiscalului și

supărător chiar, când agentul încasator nimereste în ajunul lefel sau soldei...

Rezultatul asaltului de arme

Trecând peste aceste considerațiuni cu un caracter de bună gospodărie națională, pentru unii și de completă nepăsare pentru alții, voi rezuma în parte rezultatul tehnic al asaltului de arme. Disputarea acestui asalt, dirijată de dl. General Economu, s'a început printr-o demonstrație de spadă dintre dl. Henri Pipart, profesor de scrimă din București și dl. Ing. N. Caranfil, cari au arătat asistenței în diferite ipostase, modalitatea parării diferitelor lovituri și felul cum se pot adresa loviturile, față de adversar. A urmat apoi, dl. Neagu Boerescu și Căp. (Continuarea în pag. II.)

GALERIA HRĂPĂREȚILOR

I. Atanasiu-Buzagiu, zis și Zurbagiu, zis și Rasputin al Il-lea... pacostea județului Bihor.

Omul fără scrupule, care goneste cu înjurături pe țărani când vin să-l solicite concursul ca să și capete pământul dat de Marele dispărut: Regele Țăranilor, Ferdinand I și legea de dreptate socială: Reforma agrară.

Acest iresponsabil, căruia spirocheții i-au ros meningele, trebuie internat într'un ospiciu, iar nu să fie lăsat consilier agrar în fruntea unui județ de frontieră și cu o populație a satelor atât de nevoiaș ca cea din Bihor.

Superiorii lui Rasputin al Il-lea, să se sezeze de nevoite țăranilor bihoreni, scoțându-l mai repede din această regiune, dacă nu vor să-l ia dânsii la goand.

Și răbdarea, ca orice pe lume, are un sfârșit!...

FOIȚA „ECOLULUI“

DESPRE SECȚELE RELIGIOASE

BOTEZUL CEL ADEVĂRAT

de părintele Corneliu Magieru

II.

4. În orașul Filippi era o neguțătoreasă de purpură, cu numele Lidia, despre care Sf. Ap. Pavel scrie că „s'a botezat ea și casa ei“. (Fapt. Ap. 16. 15.). Cine era în casa ei? Desigur și pruncii!

Dacă era numai ea cu bărbatul ei, s'ar fi scris: „s'a botezat ea și soțul ei“ și nu s'ar fi scris „ea și casa ei“.

5. La Fapt 18. 8. cetim: „Și Crispu mai marele sinagogii creau împreună cu toată casa lui în Domnul și mulți dintre Corinteni auzind, crezură și fură botezați“. Crispu și casa lui, adică: tata, mama și copiii!

6. Sf. Ap. Pavel zice cătră Tit (I. 6.): „Fresbiterul trebuie să fie neprihănit... având copii credincioși“; cătră Timoteu zice (I. 3. 4.): „Episcopul... având copii ascultători și credincioși“. Sub copiii ascultători și credincioși nu se poate înțelege altceva decât creștini buni; iar creștini buni nu-i putea numi, dacă nu erau botezați.

7. Petru și Ioan au botezat o provincie întreagă: Samaria. (Fapte 8.). Oare să nu fi fost nici un copil acolo!? E greu de crezut! Iată deci locuri destule, în sfânta scriptură, cari ne dovedesc, că

noastră prin Duhul Sfânt, — când ne botezăm — se face nu din credința noastră (că atunci am muri nebotezați), ci din mila lui Dumnezeu.

Pocățiii răstălmăcind cuvintele sf. ap. Pavel: „Bărbatul necredincios se sfințește prin femeea credincioasă, iar femeea necredincioasă prin bărbatul credincios, căci altfel copiii voștri ar fi necurați, iar acum sfinți sunt“ (I. Cor. 7. 14.), cad în altă greșală, spunând, că pruncii sunt sfinți și astfel n'au lipsă de botez. Aci însă e vorba despre căsătoria între un păgân și o creștină. Partea creștină imprimată părții păgâne un fel de sfințire (moralitate) trupească. Pruncii din astfel de căsătorie — zice apostolul — se nasc cu un trup mai curat, cu care pot duce o viață mai morală, (în comparație cu pruncii născuți din amândoi părinții păgâni). Dacă pruncii ar fi sfinți, n'ar mai putea păcătui, pentru că sfinții nu păcătuesc.

Că ap. Pavel n'a înțeles sub cuvântul „sfinți“, aceea ce în teleg azi pocățiii, vedem din epist. I. Corinteni, cap. 3. v. 17: „Dacă strică unul templul lui Dumnezeu, strica-l va Dumnezeu pe el, pentru că locașul Domnului (trupul creștinului) sfânt este și așa sântei și voi“; aci îi numește pe Corinteni sfinți; tot atunci la cap. 5. v. 1. le zice: „In deobște se aude că la voi e desfrânare și o astfel de desfrâ-

nare cum nici între păgâni nu s'a văzut...!?

Pe creștinii din Roma încă îi numește „sfinți“ (Rom. 1. 7.), iar la cap. 3 zice că toți oamenii, fără osebire, sunt păcătoși.

Sf. ap. Pavel sub cuvântul „sfinți“ înțelege, că creștinii prin botez au primit pe Duhul Sfânt și astfel au putința de a duce o viață sfântă. Nu înseamnă însă, că n'au nici un păcat. Sfânt poți numi pe cineva numai la sfârșitul vieții, după ce a trăit o viață sfântă, iar nu îndecursul vieții. „Înainte de sfârșit — zice Eftrem Sirul — pe nimeni să nu ferești și înainte de moarte de nimeni să nu desnădăduiești“.

Nu putem zice că pruncii sunt sfinți, adică fără păcate (cum înțeleg pocățiii), însuș ap. Pavel zice: „Precum printr'un singur om (Adam) a intrat păcatul în lume și prin păcat moartea... intru acela toți au păcătuit“ (Rom. 5. 12.).

Intr'alt loc zice: „Nu eu am făcut aceasta (greșală), ci păcatul care trăiește în mine“ (Rom. 7 v. 20.).

Psalmistul zice: „Întru fărâdelegi m'am zemislit și intru păcate m'a născut maica mea“ (Ps. 50.). „Din păntecule maicii lor se abat legea cei fărâdelege, din păntecule ei rătăcesc ceice vorbesc minciuni“ (Pr. 58. 3.).

Toți oamenii ne naștem întinați de păcatul strămoșesc al lui Adam și încărcați cu urmările lui. Singur Mântuitorul Cristos a fost în lume sfânt, „fără prihană“,

totuși s'a botezat, arătând că aceasta este voința lui, ca toți oamenii să se boteze. Prin botez se șterge păcatul strămoșesc, (precum se șterge firea săbăteacă a mlădiei altoite într'un pom nobil). Botezul îl face pe fiecare om membru al trupului lui Isus Cristos și îl îmbracă în Domnul nostru, după cuvintele ap. Pavel: „Căți intru Cristos v'ați botezat, intru Cristos v'ați și îmbrăcat“ (Gal. 3 v. 27). Noi botezăm pruncii, pentru că ei vin în lume întinați cu păcatul strămoșesc, (Rom. 5. 12.) și fiindcă acest păcat nu-mai prin botez se spală. De ce să-i lăsdăm să poarte acest păcat asupra lor până la vârsta de 15 ani (când îi botează pocățiii...?) dacă ei se pot mântui de el în dată după naștere?

Pocățiii răstălmăcesc cuvintele Mântuitorului: „De nu vă veți întoarce și de nu vă veți face ca pruncii, nu veți intra în împărăția cerurilor“ (Mat. 18. 3.), ca să ne arate că pruncii sunt sfinți și că și noi trebuie să ne facem sfinți, ca și ei, ca să putem intra în împărăția lui Dumnezeu.

Isus, prin aceste cuvinte, îi mustră pe farizeii, pentru fărâncicia lor, și când le spune că trebuie, să se facă ca pruncii, înțelege, că trebuie să fie lipsiți de răutate și împietrirea inimii (precum sunt pruncii).

Pocățiii binecuvintează pruncii, fiindcă la ev. Marcu (10. 16.) se zice: „Și luându-i în brațe (copiii) și-a pus mâinile preste ei și i-a

binecuvântat pre dânsii“ iar la Matei (19. 13.): „atunci s'au adus la Dânsul prunci, ca să pună mâinile preste ei și să se roage; iar ucenicii i-au certat pe ei“. Aci se naște însă întrebarea: ce lipsă aveau pruncii, ca Isus să pună mâinile asupra lor, să-i binecuvinteze și să se roage pentru ei, dacă ei erau sfinți...? Tocmai din aceste împrejurări se vede, că și pruncii au lipsă de curățire, având și ei păcatul strămoșesc asupra lor...!!

Noi binecuvântăm pe credincioșii noștri la toate slujbele dumnezeiești; această binecuvântare însă nu înlocuiește botezul; ea nu este de ajuns, ca numai prin ea să intre cineva în împărăția lui Dumnezeu. Nu este scris nicăieri „cine nu se va boteza“, în împărăția lui Dumnezeu nu va intra.

Pocății însă n'au nici dreptul de a boteza, nici de a binecuvânta. Filip era diacon ales și nu avea darul de a pune mâinile asupra celor botezați, spre a lua Duh Sfânt. (Fapte 8.). Aceasta o puteau face numai apostolii. Tot așa și azi, numai episcopii și preoții, ca urmași ai apostolilor, au dreptul de a săvârși sfintele taine. „Așa să ne socotească pre noi omul, ca pre niște slugi ale lui Hristos și ispravnicii ai tainelor lui Dumnezeu“ (I. Cor. 4. 1.). Dacă pocății zic că numai pe

Dela Cercul Militar-Civil

(Urmare din pag. 1-a)
Rudeanu deoparte si dl. Gavril Buthori si Georges Caranfil, de alta parte, la floreta, dl. Emeric Hogedus...

Extrem de interesante, au fost tragerile cu spada dintre dl. Ing. N. Caranfil si Cap. Rudeanu, ca si acelea dintre dl. profesor Aristide Basilescu si Cap. Deagu Atanasie...

Premiile acordate

Dupa terminarea asalturilor, dl. Neagu Boerescu, in numele ziarului "Universul" a acordat atat d-lui General Economu, organizatorul acestui asalt de arme...

DI General Economu, printr-o frumoasa cuvintare, a multumit apoi atat concurentilor cari si-au dat osteneala pentru a se deplasa si a lua parte la asalt...

Balul si banchetul

Dupa terminarea festivalului a urmat un mare bal, la care s-a petrecut pana dimineata. In sala de bibliotecă, s'a dat un banchet in onoarea profesorilor si maestrilor de scrima...

O sala bogata, in care toatele secului frumos, excelau printre frumoasele uniforme militare si eleganta hainei civile, dand astfel un deosebit colorit de selectiune...

sibilul, ca acesta sa nu fie primul si nici ultimul asalt si ca acestea, vor continua cat mai des...

Cu aceasta ocazie reînnoesc apelul pe care atit dat l'am făcut prin "Tribuna" si căruia din nu știu ce consideratiuni regret că i s'a dat o interpretare cu totul opusa sentimentelor mele...

Expunerea de o deosebită amărăciune sufletească, făcută asupra grajdului ce fine loc de biserică ortodoxă în Salonta Mare, precum și întreaga d-sale activitate, a găsit un răsănit viu în suferințele noastre tinere și curate...

Cercul Militar, trebuie să fie casa în care să se concentreze toată suflarea românească din acest oraș. E singurul loc unde ne putem înfrăți, unde ne putem cunoaște și unde ne putem manifesta...

N. I. Bosie

Din nevoile Sălajului

Lipsa de linii ferate și telefonice. — Se impune puțin sprijin și comunelor eminamente românești — Criza de capital românesc. — Activitatea „Astrei“

Fără îndoială că, unul dintre cele mai sărace județe din Ardeal este și Sălajul. În plus, și tocmai din cauza precăriei lui situații, criza generală economică financiară...

Necesitatea unor linii ferate dela Zalău—Cluj și Șimleul Silvaniei—Clucea

Intre alte linii ferate — inexistente, dar absolut necesare — pentru bunul mers al vieții economice locale, cât și din punct de vedere strategic...

Odată în ființă, aceste linii, ar schimba cu mult pulsul vieții întregi a județului Sălaj și ar duce la o dezvoltare economică mai intensă...

Cu liniile ferate astăzi existente Zalău se găsește aproape izolat de centrele, cu cari ar trebui să aibă legături rapide.

Așa de pildă, dela Zalău până la Oradea, prin Carei, se face în cel mai bun caz 9 ore și 28 kilometri dela Zalău la Șimleul Silvaniei în 6 ceasuri...

Liniile telefonice, deasemeni sunt aproape inexistente, mai cu seamă în porțiunea de graniță, revenită județului Sălaj dela județul Satu-Mare.

Halul în care lăncează comunele românești

Cum este știut, pe vremea dominațiunii trecut, comunele eminamente românești, au fost lăncate în paragină. Tot concursul oficialității, pe vremea aceea, concentrându-se pentru a se înzestra și dezvoltă comunele cu populație maghiară și a se distruge centrele românești.

Ei bine, astăzi, noi, nu pretindem să se urmeze aceeași politică edilitară, dar, socotim că, este o datorie de înalt patriotism, din partea acelor cari, au răspunderea refacerii vieții noastre naționale de stat...

ANCHETELE NOASTRE

Refacerea centrelor românești la Hotarul Țării, este nu numai o problemă locală, ci și de extremă importanță de stat.

Cazul comunei Bocșa

Una din comunele curat românești, căreia, am constatat că, și după atâția ani dela Unire, nu i s'a dat sprijinul necesar de dezvoltare este și Bocșa: locul natal al marelui bărbat dispărut al neamului Simeon Bărnuțiu, unde, se găsește și mormântul lui.

Acastă comună, declarată reședință de plasă prin Reforma administrativă, e totuși numai pe hârtie ca atare...

Sediul preturii, din lipsă de local, se găsește la Zalău.

Pentru biserică — intrucât cea existentă este mică, de lemn și dărăpănată, de stă să cadă pe credincioși, — s'a adunat din comună, care e săracă 350.000 lei până în prezent, dar trebuiește cel puțin un milion de lei.

Ministerul Cultelor, în anul 1927 a donat 10.000 lei în acest scop, însă, ar fi de dorit ca d. ministru Lapedatu, să nu se lepede de promisiunea făcută: că, pe anul 1928 are să fie mai culant...

Datorită concursului dat de presă și sprijinului intens al revizorului școlar: Manga, s'a reușit a se face la Bocșa o frumoasă școală primară mixtă, dar cu aceasta nu însemnează că, s'au înlăturat toate nevoile, — chiar culturale, — ale acelei comuni.

Biblioteca dela Bocșa

La Bocșa, venind regulat în excursie școlară, și se închine la mormântul lui Bărnuțiu, numărul volumelor din biblioteca școlii trebuiește mărit. Astăzi se găsește 250 de volume, 80 dăruite de „Astra“ și 170 adunate de căpitănel Bărnuțiu, nepotul marelui bărbat dispărut.

Cine voiește să contribuie măcar cu câte un volum la înzestrarea acelei biblioteci, să expedieze obolul său pe adresa: Căpitănel Bărnuțiu, Zalău.

Cu ocazia congresului ținut de „Astra“ în 1926 la Zalău, s'a hotărât să se clădească și o Casă națională la Bocșa, căreia, nici până astăzi, nu i s'a pus nici o bază. Se spune că, s'ar fi destinat în acest scop 200.000 lei dar se vede că, aceasta a fost numai o promisiune fără urmă de realizare, intrucât, nici până în prezent cei dela Zalău n'au primit vre-o comunicare în acest sens.

Comitetul central al „Astrei“ are cuvântul.

Câte școli li trebuiesc județului Sălaj?

Fiindcă am atins în acest re-

portaj și nevoile culturale ale județului Sălaj, — dar despre care ne vom mai ocupa pe larg, altădată, — e locul să menționăm că, oropsitul județ Sălaj îi mai trebuiește pentru strictele nevoi ale învățământului 150 școli. Din acestea, s'au luat în proiectul de buget pe 1928, construirea a 32 de școli, datorită stăruinții actualului prefect de județ dr. Osianu, directorul liceului „Simeon Bărnuțiu“ din Șimleul Silvaniei, care dă dovezi, a fi un om bine intenționat.

Deasemeni d. dr. Osianu, a mai promis, că, va stăruii din răspuțeri să-i rămână în buget toate sumele prevăzute pentru clădiri de edificii necesare preturilor și altor autorități, între cari, intră și Pretura plăsei Bocșa.

Lipsa capitalului românesc

Dacă starea de mizerie lucie a economiei din Sălaj, merge cu pași repezi la dezastru, una din cauzele principale este în primul rând, că, populația este lăsată a fi speculată după plac, de băncile străine, singurele existente în Sălaj.

La una din consfătuirile ce a avut loc, acum câțva timp, toate consiliile comunale au declarat prin delegații lor că, vor garanta toate împrumuturile necesare refacerii comunelor și a vieții economice sub toate aspectele, însă, capital mare românesc nu vine în Sălaj.

Banca Românească de ce nu înținea o filială la Zalău?... N'are deosebire pentru afacerile cu cari se îndeletnicește?...

O filială a Băncii Românești, care s'ar ocupa și cu creditul agricol, ar fi cum nu se poate mai binevenită pentru județul Sălaj, deoarece s'ar reface din temelie viața economică a județului, reamintim atât de oropsit și unde, oamenii zilei, vin să ceară numai voturi; să-și facă numai interesele lor, promișând câte în lună și în soare... fără ca, pentru biata populație să nu-i vină cu nimic în ajutor!...

Până când atâta demagogie?...

Inactivitatea „Astrei“

Și pentru că, pornim pe panta destăinuirilor și pentru cei cari ajută cu câte ceva refacerea județului Sălaj și intrucât îi privește pe cei cari, stau cu mâinile pe solduri asistând la decadența continuă a unui județ, care merită o altă soartă, atragem serios atențiunea și a domnilor dela Asoc. „Astra“ mari și mici, locali sau din comitetul central, că, odată cu ivirea primăverii, e timpul să pornească la o acțiune mai demnă și în concordanță cu intitulatura „Asociațiunii pentru cultura Poporului Român“... și în districtul Sălajului.

Cine are urechi de auzit s'audă!...

C. Bihoreanu

TEATRALE

Toți românii și-au dat întâlnire pentru serile de Vineri 9 Martie și Sâmbătă 10 Martie crt. la teatrul REGINA MARIA când se va juca în prima seară PĂPUȘILE, comedie în 4 acte de Pierre Volf, din repertoriul Comediei Franceze și în a doua seară: PROMTEU, tragedie în 5 acte de Victor Eftimiu, de către grupul de protagoniști ai primei noastre scene, în frunte cu Agepsina Macri, Ion Sârbul, George Vracca și George Baldwin, societari ai Teatrului Național din București, cu următorul valoros ansamblu, dnel: Mișu Ignătescu, Elena Georgescu, Elena Rada și Zizi Petrescu, Dnii: I. Theo, Al. Bottez, Al. Jelles, I. Marinescu și S. Podescu, toți dela Teatrul Național din Capitală.

BIBLIOGRFII

A apărut în editura Librăriei Sococ & Co. IZVOADE STRĂMOȘEȘTI un splendid volum, alcătuit de dna Mărgărita Miller Verghi, fostă directoare a școlii și azilul de fete, „Elena Doamnă“ din București. Acest capod-opera cuprinde pe lângă un studiu asupra artelor noastre decorative și o colecție de planșe în culori, formată din modele de cusături și covoare naționale, artistic executate și de un real folos pentru orice amatoare de cusături și țesături naționale, dar în deosebi pentru elevele din școli.

Cu alte cuvinte, această valoroasă lucrare, nu trebuie să lipsească din nici o gospodărie românească.

Acastă desăvârșită lucrare este recomandată și de Ministerul Instrucțiunii și pentru a putea fi procurată mai ușor de către eleve, Direcțiunea librăriei Sococ & Co. vinde și în rate elevelor de școală „IZVOADE STRĂMOȘEȘTI“. La Oradea de vânzare la Librăria Sococ & Co.

ZOOtehnicE

Camera de agricultură, a cumpărat din județul Sibiu 15 tauri „Pintzgau“ pe cari i-a împărțit comunelor din plășile Vașcu, Brataci și Beius. În curând va pleca o delegație a camerei în Arad și Banat să cumpere o nouă serie de 30—40 tauri „Simental“ pentru alte comuni din județul Bihor.

Vizitați noua BONBONĂRIE ALEXANDRU WEISZ ORADEA

Bulev. Regele Ferdinand No. 3. Bonboane delicioase, șocolată, fructe glațate și fructe tropicale.

Vânzare în detalii și engros

acea li pot boteza cari cred, atunci întrebăți-i cum botează ei pe un surdo-mut (?!), care nu poate crede, fiindcă nu aude cuvântul lui Dumnezeu, nici nu poate mărturisii cu gura, fiind mut! Poate că mâine are să moară. Să-l lăsăm să moară nebotezat, să meargă în osândă...?!

Biserica noastră dreptcredincioasă nu lasă pe nimeni să meargă în osândă, atunci, când îl poate scăpa. Noi li botezăm pentru credința aceluia, care-l aduce la botez și e primit înaintea lui Dumnezeu.

Tot astfel sunt și pruncii; ei nu știu nimic când se botează, ca surdo-muți, însă pentru credința acelor cari li aduc la botez, li botezăm și primii sunt la Dumnezeu.

Cum botează pocăiții și sâmbătării pe un om nebul, pe care nu-l poți face să creadă...!?

Tot atâtea întrebări, la cari ei nu pot răspunde; pentru că dacă vor zice, că botează pe cei surdo-muți și pe cei nebuni, cari nu pot crede, înseamnă, că mințesc, când zic, că numai pe cei ce cred li poți boteza. Dacă zic că nu botează astfel de oameni, legea lor nu e bună, pentru că lasă pe astfel de oameni nenorociți aici în lume, să fie osândiți și în cealaltă; pentru că scris este: „De nu se va naște cineva din apă și din Duh (de nu se va boteza cineva) nu va intra în împărăția lui Dumnezeu.“ (Ioan 3. 5).

lată, ce cuminte și înțelepțește explică sf. noastră biserică cuvântul lui Dumnezeu, nelăsând pe nimeni la osândă din vina ei. De altă parte puteți vedea, câtă rădăcină aduc pocăiții și sâmbătării în popor, când zic, că nu putem boteza pe toți oamenii din lume.

Dreptaceea cu sufletul liniștit aduceți-vă pruncii la botez, nu cumva să moară nebotezați; iar dacă au crescut mari, să nu mai vorbiți de alt botez, pentru că batjocoriți legea lui Dumnezeu, care numai un botez cere...! Un Domn, o credință, un botez“ zice sf. ap. Pavel către Efeseni. (cap. 4. v. 5).

Când a venit mai întâi secta pocăită la noi în țară, — acum 40—50 de ani — atunci ei botezau numai oameni de 30 de ani, zicând, că Domnul nostru Isus Cristos s'a botezat, când a fost de 30 de ani. Câștigau însă prea puțină aderenți, legându-se de vârsta aceasta; atunci au coborât botezul la 24 de ani, zicând, că atunci tot omul e majoran. Fiindcă nici așa nu le mergea bine, l'au coborât la vârsta de 15—12 ani; ba, după cum scrie foaia pocăiților din Budapesta „Békehrnök“, în anul 1927 au botezat 4 prunci mici în adunarea din strada Soarelui din Budapesta!

Pocăiții au predicat la înce-

put, că Sf. Scriptură cere, ca la 30 de ani să se boteze fiecare; au zis apoi că la 24 de ani se poate boteza, apoi la 15—12 ani (acuma mai nou, pocăiții unguri, au început să boteze și pruncii mici).

— Când au grăit ei adevărul...? — Niciodată!

Sf. Scriptură nu se poate tălăcu în 3 chipuri; nici se poate schimba depe o zi pe alta; pentru că precum Isus nu se schimbă, — „e același în veci“ — totașă nici cuvântul Lui nu se poate schimba; rămâne același în veci!

Când ei au predicat, că la 30 de ani trebuie să ne botezăm și după aceea au făcut altcum, înseamnă că au mințit; cu alte cuvinte: s'au făcut profeți mincinoși. Iar plata proorocilor mincinoși va fi: plângerea și scrâșnirea dinților în iezorul cel mai din afară“. (Apoc. XX.).

Ce zice scriitorii și părinții bisericicești, din cele dintâi veacuri, despre botez?

Scriitorii și părinții bisericicești încă ne dovedesc, că botezul se împărțeașă și copiilor, încă din primele veacuri ale creștinismului.

1. Origen, a fost botezat în dată după naștere. El zice că „biserica a moștenit dela apostoli tradiția botezului copiilor“. (Ad. Rom. 5. 9.).

2. Justin Martirul scrie, că în vremea sa (pela anul 150 d. Cr.) erau creștini (bărbați și femei) bătrâni de câte 60—70 ani, cari din copilărie (anul 80 d. Cr., pe vremea apostolilor) fuseseră ucenici ai Domnului. (Apologia II. 1. 15.). Oare puteau fi ucenici ai Domnului. fără să fi fost botezați...!?

3. Irineu, învățăcelul lui Policarp (care era învățăcel al sfântului ev. Ioan), scrie: „Cristos a venit să măntuiască pe toți oamenii; pe prunci și pe cei juni și pe copii și pe tineri și pe bătrâni. De aceea a venit în toate vârstele: făcându-se prunc pentru prunci și sfîntînd pe prunci (prin botez!); mic pentru cei mici, sfîntînd însăși vârsta pe care aceștia o aveau“. (Adv. haer.).

4. Ciprian scrie lui Fidus, că nu numai dela 8 zile înainte se pot boteza copii, ci chiar după naștere. (Epist. 59. ad. Fidus).

Tot el scrie: „Dacă chiar aceia, cari mai înainte au săvârșit o mulțime de păcate înaintea lui Dumnezeu, după ce cred, capătă ertarea acestor păcate și nimene nu e oprit dela botez și dela har, cu atât mai mult nu trebuie a lipsi de el pe prunc, care de abia născut, n'a păcătuit întru nimic fără numai că, a eșit din Adam după trup, a contractat prin fapta nașterii sale contagiunea morții vechi și care se însușește cu atât mai ușor de iertare, că i-se iartă nu păcatele sale proprii, ci păcatul altuia“. (Epist. 59. ad. Fid.).

Ce înseamnă slujba ce o facem noi la botez...?

Slujba ce o facem cu ocaziunea botezului, își are însemnătatea sa. Astfel „lăpădările ce se citeșc de preot, însemnează îndepărtarea puterii diavolului dela cel ce se botează. Suflarea de trei ori peste fața acestuia însemnează renașterea lui prin harul lui Dumnezeu celui în Treime slăvit. Însemnarea lui cu semnul sfintei cruci însemnează, că trebuie să devină proprietatea lui Isus Cristos, pe care trebuie să-l mărturisască înaintea oamenilor. Ungerea cu untdelemn aduce aminte că creștinul își trage numele dela Cristos, care însemnează uns. Miruitul la botez, după sf. Ciril al Ierusalimului, închipuiește următoarele: fruntea, pentru că să vă izbăviți de rușinea pe care a răspândit-o pretutindeni cel dintâi om, prin călcarea legii, și pentru că să priviți cu fruntea senină slava Domnului. Urechile se miuresc să dobândiți urechi, cari să poată înțelege tainele dumnezeiești. Nările se miuresc pentru că primind dumnezeescul mir să puteți zice: a lui Hristos bună mireasmă suntem lui Dumnezeu, între ceice se măntuiesc. Pieleptul se miuresc, ca îmbrăcați fiind cu platoșă dreptății, să stați împotriva săgeților diavolului. Căci precum Cristos, după ce s'a botezat și s'a umplut de Duhul Sfânt, a învins pe potrivnic, tot așa și voi, după ce ați primit sfântul botez și ungerea tainică, să vă îmbrăcați cu toate armele Duhului Sfânt; să țineți piept puterii

potrivnicului și biruindu-o să ziceți: toate le putem prin Isus Cristos, celce ne întărește. (Cateheza II. mistagogică).

Vestmântul alb, în care se îmbracă cel botezat, închipuiește viața curată și nepătată, pe care el trebuie s'o ducă; iar lumânarea este semnul văzut al îndatoririi ce-și ia de a lumina în lume, prin faptele sale bune, cum luminează lumina în întunec“. (I. Mihailescu.).

Toate aceste obiceiuri, la botez, erau și în biserică celor dintâi veacuri creștine.

lată deci adevărul botez și însemnătatea lui!

Cei cari învață altcum, sunt eretici, și credințioșii sfintei noastre biserici n'au ce căuta în adunările lor; cu atât mai vărtos, căci canoanele sfintei noastre biserici ne opresc să împărțăm cu sfintele taine, pe aceia, cari intră în adunările lor.

Precum numai un Dumnezeu este, tot așa și numai o credință.

Aceste secte s'au ivit în timpul din urmă. Toți aceia, cari le lătesc, de dragul banilor — veniți pe ascuns — din America, vor avea să împărțăm cu sfintele de suferințele acelor, pe cari i-au dus în rătăcire.

Rugați-vă pentru ei, doar se vor întoarce, înainte de a le bate ceasul înfricoșat al morții!